

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Dworze Mazowieckim II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca – sędzia Justyna Żbikowska

Protokolant – (...)

w obecności Prokuratora Andrzeja Pawińskiego oraz oskarżycielki posiłkowej (...)

po rozpoznaniu na rozprawie (...)

sprawy (...)

syna (...) i (...)

ur. (...)

w (...)

oskarżonego o to, że:

w okresie od (...) roku w miejscowości (...) ul. (...), woj. (...), znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną (...) w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu, a także po trzeźwemu, wszczynał awantury domowe podczas których wyzywał ją słowami powszechnie uznanymi za wulgarne kopał, bił rękoma po całym ciele, głowie, szarpał za ubrania, niszczył mienie domowe, ograniczał i kontrolował wydatki, a w dniu (...) (...) roku trzymając metalową rurę w ręku groził pozbawieniem życia i zdrowia swojej żonie, przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

to jest o czyn z art. 207 § 1 kk

orzeka

I. w ramach opisanego aktem oskarżenia czynu przyjmuje, że:

a/ w bliżej nieustalonym okresie czasu od (...) (...) roku do (...) roku w miejscowości (...), woj. (...), oskarżony (...) dokonał zniszczenia mienia w postaci lodówki oraz wybicia szyb w oknach domu powodując w ten sposób straty o łącznej wartości w wysokości nie mniejszej niż 501 złotych działając w ten sposób na szkodę żony (...), tj. dopuścił się popełnienia występku z art. 288 § 1 kk, i na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk postępowanie karne przeciwko (...) w tym zakresie umarza;

b/ w bliżej nieustalonym dniu w (...) roku, w miejscowości (...), woj. (...), oskarżony (...) naruszył nietykalność cielesną żony (...) w ten sposób, że uderzył ją ręką w głowę, tj. dopuścił się popełnienia występku z art. 217 § 1 kk, i na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk postępowanie karne przeciwko (...) w tym zakresie umarza;

c/ w bliżej nieustalonym dniu w (...) roku, w miejscowości (...), woj. (...), oskarżony (...) naruszył nietykalność cielesną żony (...) w ten sposób, że uderzał ją rękami po całym ciele oraz znieważył ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, tj. dopuścił się popełnienia występku z art. 217 § 1 kk w zb. z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, i na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk postępowanie karne przeciwko (...) w tym zakresie umarza;

d/ w dniu (...) roku w godzinach porannych w miejscowości (...) ul. (...), woj. (...), oskarżony (...) naruszył nietykalność cielesną żony (...) w ten sposób, że szarpał ją za bluzkę, tj. dopuścił się popełnienia występku z art. 217 § 1 kk, i na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk postępowanie karne przeciwko (...) w tym zakresie umarza;

e/ w dniu (...) roku w godzinach wieczornych w miejscowości (...) ul. (...), woj. (...), oskarżony (...) znieważył żonę (...) w ten sposób, że wyzywał ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, tj. dopuścił się popełnienia występku z art. 216 § 1 kk, i na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk postępowanie karne przeciwko (...) w tym zakresie umarza;

f/ w bliżej nieustalonym dniu w maju bądź czerwcu 2015 roku w miejscowości (...), ul. (...), woj. (...), oskarżony (...) naruszył nietykalność cielesną żony (...) w ten sposób, że szarpał ją i odpychał powodując obrażenia ciała w postaci zasinień na piersiach oraz rękach, które skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała na okres nie przekraczający 7 dni oraz znieważył słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, tj. dopuścił się popełnienia występku z art. 157 § 2 kk w zb. z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, i za czyn ten na podstawie art. 157 § 2 kk w zb. z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk oskarżonego skazuje, a na podstawie art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin miesięcznie;

g/ w nieustalonym dniu listopada (...) roku w miejscowości (...) ul. (...), woj. (...), oskarżony (...) naruszył nietykalność cielesną żony (...) w ten sposób, że uderzył ją ręką w tył głowy, kopnął po czym wypchnął z pokoju, tj. dopuścił się popełnienia występku z art. 217 § 1 kk, i za czyn ten na podstawie art. 217 § 1 kk oskarżonego skazuje i wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin miesięcznie;

h/ w dniu (...) (...) roku w (...) ul. (...), woj. (...), oskarżony (...) groził żonie (...) pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona oraz znieważył żonę słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe wyzywając ją, tj. dopuścił się popełnienia występku z art. 190 § 1 kk w zb. z art. 217 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, i za czyn ten na podstawie art. 190 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk oskarżonego skazuje i wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin miesięcznie;

II. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 i 3 kk orzeczone w pkt. If, I. i Ih jednostkowe kary ograniczenia wolności łączy i wymierza oskarżonemu (...) karę łączną 6 (sześć) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin miesięcznie;

III. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 29 grudnia (...) roku godz. 17.30 do dnia (...) (...) roku godz. 13.30;

IV. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów postępowania w sprawie kwotę 290,20 zł (dwieście dziewięćdziesiąt złotych i dwadzieścia groszy), w tym kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt) złotych opłaty.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 104/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych			

czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wnioski o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnym czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.

**1. USTALENIE
FAKTÓW**

0.1. Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1. 3	(...)	<p>a/ w bliżej nieustalonym okresie czasu od (...) (...) roku do 22 września (...) roku w miejscowości (...), woj. (...), dokonał zniszczenia mienia w postaci lodówki oraz wybicia szyb w oknach domu powodując w ten sposób straty o łącznej wartości w wysokości nie mniejszej niż 501 złotych działając w ten sposób na szkodę żony (...),</p> <p>tj. czyn z art. 288 § 1 kk</p>	

b/ w bliżej nieustalonym dniu w (...) roku, w miejscowości (...), woj. (...), naruszył nietykalność cielesną żony (...) w ten sposób, że uderzył ją ręką w głowę,

tj. czyn z art. 217 § 1 kk

c/ w bliżej nieustalonym dniu w (...) roku, w miejscowości (...), woj. (...), naruszył nietykalność cielesną żony (...) w ten sposób, że uderzał ją rękami po całym ciele oraz znieważył ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe,

tj. czyn z art. 217 § 1 kk w zb. z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

d/ w dniu (...) roku w godzinach porannych w miejscowości (...) ul. (...), woj. (...), naruszył nietykalność cielesną żony (...) w ten sposób, że szarpał ją za bluzkę,

tj. czyn z art. 217 § 1 kk

e/ w dniu (...) roku w godzinach wieczornych w miejscowości (...) ul. (...), woj. (...), znieważył żonę (...) w ten sposób, że wyzywał ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe,

tj. czyn z art. 216 § 1 kk

f/ w bliżej nieustalonym dniu w maju bądź czerwcu 2015 roku w miejscowości (...), ul. (...), woj. (...), naruszył

		<p>nietykalność cielesną żony (...) w ten sposób, że szarpał ją i odpychał powodując obrażenia ciała w postaci zasinień na piersiach oraz rękach, które skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała na okresie przekraczający 7 dni oraz znieważył słowami powszechnie uznanymi za obelżywe,</p> <p>tj. czyn z art. 157 § 2 kk w zb. z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk</p> <p>g/ w nieustalonym dniu listopada (...) roku w miejscowości (...), ul. (...), woj. (...), naruszył nietykalność cielesną żony (...) w ten sposób, że uderzył ją ręką w tył głowy, kopnął po czym wypchnął z pokoju,</p> <p>tj. czyn z art. 217 § 1 kk</p> <p>h/ w dniu (...) (...) roku w (...) ul. (...), woj. (...), groził żonie (...) pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona oraz znieważył żonę słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe wyzywając ją,</p> <p>tj. czyn z art. 190 § 1 kk w zb. z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>/a/-/h/:</p> <p>1. oskarżony (...) i pokrzywdzona K. L. (1) są w związku od 2000 roku, od 2003 roku pozostają małżeństwem, ze związku małżeńskiego posiadają trójkę małoletnich dzieci, do końca (...) roku przez okres około 9 lat wspólnie zamieszkiwali w domu w miejscowości (...), wcześniej mieszkali w miejscowości (...). Oskarżony prowadził warsztat samochodowy.</p> <p>2. w powyższym okresie w czasie trwania ich małżeństwa co pewien czas dochodziło między nimi do awantur, ich zarzewiem było zbyt częste w rozumieniu pokrzywdzonej spożywanie przez oskarżonego alkoholu, czego nie akceptowała pokrzywdzona, bowiem wymagała ona od niego większego poświęcenia w prowadzenie gospodarstwa domowego, przeważnie kłótnie te dotyczyły sposobu zarządzania domowymi finansami.</p> <p>3. w czasie ich wielu kłótni dochodziło z obu stron do stosowania wulgaryzmów, wzajemnych wyzwisk, krzyków, prowokacji, ignorowania drugiej strony, czasami przepychanek.</p> <p>/a/:</p>	<p>okoliczności 1-15:</p> <p>zeznania pokrzywdzonej (...)</p> <p>okoliczności 1-3:</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego (...)</p> <p>zeznania świadka (...)</p> <p>zeznania świadka (...)</p> <p>zeznania świadka (...)</p> <p>zeznania świadka (...)</p> <p>zeznania świadka (...)</p> <p>zeznania świadka (...)</p> <p>zeznania świadka (...)</p> <p>zeznania świadka (...)</p> <p>zeznania świadka (...)</p> <p>zeznania świadka (...)</p> <p>zeznania świadka (...)</p> <p>zeznania świadka (...)</p> <p>zeznania świadka (...)</p> <p>zeznania świadka (...)</p> <p>okoliczność 5:</p> <p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego (...)</p> <p>zeznania świadka (...)</p> <p>zeznania świadka (...)</p> <p>okoliczność 10:</p> <p>zeznania świadka (...)</p> <p>okoliczność 11:</p> <p>zeznania świadka (...)</p> <p>okoliczność 14:</p> <p>częściowo wyjaśnienia oskarżonego (...)</p> <p>zeznania świadka (...)</p> <p>zeznania świadka (...)</p>	<p>k. 5-7, k. 103-107, k. 155.</p> <p>k. 35-38, k. 40-41, k. 102-103, k. 154-155.</p> <p>k. 20-22, k. 112-114.</p> <p>k. 25-27, k. 114-115.</p> <p>k. 53-54, k. 115-117.</p> <p>k. 62-63, k. 117-119.</p> <p>k. 134-136.</p> <p>k. 136.</p> <p>k. 137-138.</p> <p>k. 138-139.</p> <p>k. 140-142.</p> <p>k. 145-146.</p> <p>k. 41.</p> <p>jw.</p> <p>jw.</p> <p>jw.</p> <p>jw.</p> <p>k. 38.</p> <p>jw.</p> <p>jw.</p> <p>k. 56-57, k. 154.</p> <p>k. 1, k. 39.</p> <p>k. 2</p> <p>k. 35-38,</p>	
---	--	---	--

4. pewnego razu między (...) (...) roku a (...) roku oskarżony wrócił do domu pod wpływem alkoholu, co nie spodobało się pokrzywdzonej i w reakcji na jego stan zabrała ze sobą dziecko i tego dnia nocowała u swojej siostry

5. oskarżony zezłościł się na zachowanie żony i dokonał zdemolowania kuchni ich wspólnego domu poprzez przewrócenie lodówki i wybicie szyb w oknach, co spowodowało straty o łącznej wartości nie mniejszej niż 501 złotych, po tym wydarzeniu przez następne lata panował względny spokój.

/b/-/c/:

6. około 20 (...) roku oskarżony przebywał wraz z kolegami, w tym (...), i bratem (...) na podwórku, gdzie spożywali alkohol, pokrzywdzona z tego powodu zwróciła mu uwagę, doszło między nimi do kłótni.

7. w pewnym momencie oskarżony wstał, podszedł do pokrzywdzonej i uderzył ją ręką w głowę. Pokrzywdzona przewróciła się, wstała zszokowana i wróciła do domu.

8. po chwili przyszedł za nią oskarżony, który zaczął uderzać pokrzywdzoną po całym ciele, jednocześnie wyzywając ją słowami

okoliczności 14-15:

zeznania świadka (...)

notatki urzędowe

protokół zatrzymania

okoliczność 16:

wyjaśnienia oskarżonego (...)

karta karna

k. 40-41,
k. 102-103, k. 154-155.

k. 120

powszechnie uznawanymi za obelżywe.

9. od pokrzywdzonej odciągnął oskarżonego jego brat. Pokrzywdzona wyprowadziła się wraz z dziećmi do swojego rodzinnego domu. Kilka dni później strony pogodziły się, a po tym wydarzeniu przez następne lata panował względny spokój.

/d/-/e/:

10. w dniu (...) roku odwiedził strony brat oskarżonego, (...). Oskarżony zaczął spożywać z nim alkohol. W pewnym momencie pokrzywdzona rozbila butelki alkoholu i kazała im się wynosić. Na to oskarżony rzucił się na pokrzywdzoną i zaczął szarpać ją za bluzkę. Brat oskarżonego odciągnął go i zabrał do sklepu.

11. oskarżony wrócił do domu w godzinach wieczornych pod wpływem alkoholu, wykrzykując do pokrzywdzonej słowa powszechnie uznawane za obelżywe oraz groźby pozbawienia życia. Pokrzywdzona nie obawiała się tych groźb.

/f/:

12. w bliżej nieustalonym dniu maja bądź czerwca 2015 roku pokrzywdzona wróciła do domu z handlu truskawkami i

zastała męża leżącego na łóżku pod wpływem alkoholu. Oskarżony nagle rzucił się na nią, zaczął ją szarpać i odpychać, jednocześnie wyzywając ją słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe. W wyniku tego zdarzenia pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci zasinień na piersiach i rękach, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów ciała na okres nieprzekraczający 7 dni. Po tym zdarzeniu przez następne lata panował w rodzinie względny spokój.

/g/:

13. w listopadzie (...) roku pokrzywdzona zażądała od oskarżonego pieniędzy na życie. Oskarżony był wówczas pod wpływem alkoholu. Doszło między nimi do kłótni, w trakcie której oskarżony uderzył pokrzywdzoną ręką w tył głowy, kopnął, a następnie wypchnął z pokoju.

/h/:

14. w dniu 24 grudnia (...) roku pokrzywdzona zapowiedziała oskarżonemu, że chce się z nim rozwieść, po czym pojechała wraz z dziećmi do siostry spędzić u niej Wigilię. Gdy wróciła w dniu (...) (...) roku oskarżony czekał na nią z metalową rurą w ręku i wykrzykiwał w jej stronę słowa powszechnie uznawane

<p>za obelżywe oraz groźby pozbawienia życia, jednocześnie starając się złapać z nią kontakt fizyczny. Pokrzywdzona przestraszyła się, że oskarżony może spełnić wypowiedziane groźby. Zadzwoiła na Policję. Oskarżony został przekazany pod opiekę swojemu ojcu.</p> <p>15. w dniu 29 grudnia (...) roku oskarżony wrócił do domu. Między stronami doszło do kolejnej kłótni. Pokrzywdzona wezwała na miejsce Policję, która dokonała zatrzymania oskarżonego o godzinie 17:30.</p> <p>/a/-/h/:</p> <p>16. oskarżony ma 47 lat, uzyskuje dochód rzędu 1.000 złotych i jest osobą niekaraną.</p>			
<p>0.1. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.</p>	<p>(...)</p>	<p>a/ w bliżej nieustalonym okresie czasu od (...) (...) roku do 22 września (...) roku w miejscowości (...), woj. (...), dokonał zniszczenia mienia w postaci lodówki oraz wybicia szyb</p>	

w oknach domu powodując w ten sposób straty o łącznej wartości w wysokości nie mniejszej niż 501 złotych działając w ten sposób na szkodę żony (...),

tj. czyn z art. 288 § 1 kk

b/ w bliżej nieustalonym dniu w (...) roku, w miejscowości (...), woj. (...), naruszył nietykalność cielesną żony (...) w ten sposób, że uderzył ją ręką w głowę,

tj. czyn z art. 217 § 1 kk

c/ w bliżej nieustalonym dniu w (...) roku, w miejscowości (...), woj. (...), naruszył nietykalność cielesną żony (...) w ten sposób, że uderzał ją rękami po całym ciele oraz znieważył ją słowami powszechnie uznanymi za obelżywe,

tj. czyn z art. 217 § 1 kk w zb. z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

d/ w dniu (...) roku w godzinach porannych w miejscowości (...) ul. (...), woj. (...), naruszył nietykalność cielesną żony (...) w ten sposób, że szarpał ją za bluzkę,

tj. czyn z art. 217 § 1 kk

e/ w dniu (...) roku w godzinach wieczornych w miejscowości (...) ul. (...), woj. (...), znieważył żonę (...) w ten sposób, że wyzywał ją słowami

powszechnie uznanymi za obelżywe,

tj. czyn z art. 216 § 1 kk

f/ w bliżej nieustalonym dniu w maju bądź czerwcu 2015 roku

w miejscowości (...), ul. (...), woj. (...), naruszył nietykalność cielesną żony (...) w ten sposób, że szarpał ją

i odpychał powodując obrażenia ciała w postaci zasinień na piersiach oraz rękach, które skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała na okres nie przekraczający 7 dni oraz znieważył słowami powszechnie uznanymi za obelżywe,

tj. czyn z art. 157 § 2 kk w zb. z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

g/ w nieustalonym dniu listopada (...) roku w miejscowości (...),

ul. (...), woj. (...), naruszył nietykalność cielesną żony (...) w ten sposób, że uderzył ją ręką w tył głowy, kopnął po czym wypchnął z pokoju,

tj. czyn z art. 217 § 1 kk

h/ w dniu (...) (...) roku w (...) ul. (...), woj. (...), groził żonie (...) pozbawieniem życia, przy czym groźba ta wzbudziła u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona oraz znieważył żonę słowami powszechnie uznawanymi za obelżywe wyzywając ją,

		tj. czyn z art. 190 § 1 kk w zb. z art. 217 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>/a/-/h/:</p> <p>17. że oskarżony nie groził żonie, nie kopał jej, nie bił.</p> <p>18. że oskarżony jedynie bronił się przed pokrzywdzoną, gdy ta wszczyła szarpaninę.</p> <p>19. że pokrzywdzona pomawia oskarżonego o przestępstwa, wobec faktu, że posiada kochanka.</p> <p>20. że oskarżony rzadko spożywa alkohol.</p>	<p>okoliczności 17-20:</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego (...)</p>	<p>k. 35-38, k. 40-41, k. 102-103, k. 154-155.</p>	
1. OCena DOWODÓW			
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>lp. 1-3, 5, 14, 16</p> <p>lp. 1-15</p> <p>lp. 1-3</p> <p>lp. 1-3, 5, 10, 11, 14, 15</p> <p>lp. 14-16</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego (...)</p> <p>zeznania pokrzywdzonej (...)</p> <p>zeznania świadków (...), (...), (...) oraz (...)</p> <p>i (...)</p> <p>zeznania świadków (...), (...), (...), (...)</p>	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego (...) jedynie w zakresie w jakim korespondują z pozostałym, zebrany w sprawie materiałem dowodowym, który został uznany za wiarygodny. W szczególności wiarygodne są wyjaśnienia złożone</p>	

i (...)

notatki   urzędowe,
protokół   zatrzymania,
karta karna

przez niego w toku dochodzenia. Oskarżony wówczas wyjaśnił, że w jego małżeństwie dochodzi między nim a żoną do różnych awantur. Przyznał, że zdarzało mu się w ich trakcie popchnąć żonę, zwyzywać ją, szarpać za ubranie czy straszyć. Przyznał się również do tego, że w (...) roku zniszczył lodówkę w domu oraz do tego, że w trakcie ostatniej z awantur z żoną wziął metalową rurę i krzyczał, że ją zabije, choć chciał jedynie ją postraszyć, nie miał zamiaru realizować swojej groźby. W ocenie Sądu wyjaśnienia te jako składane bezpośrednio po zatrzymaniu do niniejszej sprawy są szczere, chociaż zdawkowe i widać w nich tendencję do tajenia szczegółów, które mogą być dla oskarżonego wstydlive albo go mogą bardziej pograżać przed wymiarem sprawiedliwości. Wyjaśnienia w tym zakresie są zbieżne z pozostałym, wiarygodnym materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami pokrzywdzonej (...). Wyjaśnienia składane przez oskarżonego później, przed sądem, stanowią już jedynie przyjętą przez niego linię obrony niezgodną z rzeczywistością, o czym szerzej poniżej.

Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonej (...) w całości, albowiem są one logiczne, spójne i konsekwentne na obu etapach postępowania karnego. Pokrzywdzona nie miała żadnego, ani obiektywnego, ani subiektywnego powodu bezpodstawnie pomawiać oskarżonego i zeznawać nieprawdę. Okoliczność podawana przez oskarżonego, iż pokrzywdzona ma kochanka i chce się w ten sposób pozbyć oskarżonego ze swojego życia nie została potwierdzona w żaden sposób żadnym dowodem. Tym samym w ocenie Sądu pokrzywdzona zeznawała prawdziwie na okoliczności zdarzeń, w których cierpiała przez oskarżonego. Zwłaszcza że, co najistotniejsze, zeznania pokrzywdzonej były wyważone. Pokrzywdzona nie zmierzała do obciążania oskarżonego ponad miarę. Pokrzywdzona wręcz szczegółowo, enumeratywnie wymieniła naganne wobec niej zachowania oskarżonego. Wskazała okoliczności tych zdarzeń oraz daty ich zaistnienia, twierdząc że między tymi zdarzeniami, a nieraz był to okres kilku lat, panował w ich rodzinie względny spokój. Ponadto przyznała również, że oskarżony do września (...) roku

wszczynał z nią awantury tylko i wyłącznie, gdy był pod wpływem alkoholu, dopiero po tym czasie stał się agresywny także po trzeźwemu. Pokrzywdzona składając zeznania przejawiała również zasadniczo krytyczny stosunek do samej siebie, kiedy to stwierdziła, że nieraz to ona wszczywała kłótnie czy tłukła butelki, na co oskarżony wręcz nie reagował. W toku rozprawy przyznała się do tego, że ma usposobienie furiackie. W ten sposób w ocenie Sądu pokrzywdzona szczerze wykazała realny obraz ich małżeństwa, w którym pokrzywdzona nie przerzuciła całego ciężaru winy za rozpad ich związku na oskarżonego, chociaż sama ocenia to odmiennie, poszukując genezy tego rozpadu w problemach alkoholowych męża. Pokrzywdzona swoimi zeznaniami miała możliwość przypisać oskarżonemu więcej przestępczych zachowań i zintensyfikować je, aby bardziej go obciążyć, jednak tego nie uczyniła. Pokrzywdzona rzetelnie dzieli okres trwania ich małżeństwa na jednorazowe, incydentalne zdarzenia, w których to oskarżony ukazał jej swoją przewagę nad nią i dopuścił się czynów nagannych oraz na czas w miarę zgodnego pożycia. W tej sytuacji

zeznania pokrzywdzonej jawią się jako oczywiście wiarygodne.

Zeznania świadków (...), (...), (...) i (...) posłużyły do poczynienia ustaleń faktycznych tylko w takim zakresie w jakim były zgodne z przyjętą zeznań pokrzywdzonej i wyjaśnień oskarżonego historią o wielokrotnych awanturach pomiędzy pokrzywdzoną a oskarżonym, wszczynanych z inicjatywy każdej z tych stron. W pozostałym zakresie w jakim zeznania te starają się umniejszyć odpowiedzialność karną nie mogły stanowić podstawy ustaleń faktycznych, co jednak nie umniejsza ich wiarygodności, gdyż taka ocena wynika jedynie z braku posiadanej przez świadków szczegółowej wiedzy w przedmiocie niniejszego postępowania. Świadek (...) o okolicznościach scysji między stronami dowiadywała się od sąsiadów, czyli z punktu widzenia doświadczenia życiowego często nieprawdziwych plotek. Nie rozmawiała nigdy z pokrzywdzoną, natomiast w warsztacie oskarżonego bywała rzadko, gdy potrzebowała naprawić samochód. (...) był świadkiem jedynie jednej kłótni między stronami, podczas której pokrzywdzona mówiła

podniesionym głosem, jednak nie wyzywała oskarżonego i nie używała wulgaryzmów. Innego razu widział oskarżonego z podbitymi oczami, ale nigdy nie dowiedział się co było tego przyczyną. Nie utrzymywał ze stronami kontaktów towarzyskich poza potrzebą dokonania napraw samochodów. (...) był świadkiem kilku scysji, jednak także nie utrzymywał z ich rodziną stosunków towarzyskich. Świadek (...) przebywał z oskarżonym w czasie jego kłótni z żoną w (...) roku, jednak nie widział, aby ten uderzył pokrzywdzoną. Zeznał jednak jednocześnie, że w czasie awantury pokrzywdzona wulgarnie go wyprosiła, więc urażony od razu się odwrócił i odszedł. (...) także był świadkiem kilku kłótni, jednak przebywał w warsztacie samochodowym oskarżonego może z kilka razy w miesiącu. Wskazani wyżej świadkowie zatem jako osoby nietrwale związane ze stronami procesu nie mogły mieć pełnej wiedzy na temat ich pożycia.

Zeznania świadków (...), (...), (...) i (...) polegają w ocenie Sądu na prawdzie. Były to bowiem osoby, które jako członkowie rodziny bądź bliźsi znajomi byli

w pewien sposób zaangażowani w konflikt między stronami i zdaniem Sądu nie taili swej wiedzy. Potwierdzili oni fakt wzajemnych awantur między stronami i wskazali na to, mniej lub bardziej w zależności z kim byli bardziej związani, że żadne z nich nie pozostawało w tym bez winy. Brat oskarżonego (...) zeznał na okoliczności zniszczenia mebli przez oskarżonego. Naocznym świadkiem skutków tego zdarzenia była także siostra pokrzywdzonej, (...), której zeznania były wyważone, albowiem wskazała, że oskarżony miał awanturować się z pokrzywdzoną jedynie w stanie nietrzeźwości. Brat cioteczny oskarżonego (...) potwierdził, że widział jak oskarżony w nerwach złapał pokrzywdzoną za bluzkę i nią potrząsał. (...) zeznała o groźbach kierowanych przez oskarżonego do pokrzywdzonej w dniu (...) r. Świadek ta jest bliską koleżanką pokrzywdzonej, której pokrzywdzona się zwierzała. Ponadto świadek (...) potwierdził, iż pokrzywdzona w dniu (...) (...) roku, gdy oskarżony miał grozić jej z metalową rurą w ręku, dzwoniła do niego i oznajmiła, że boi się oskarżonego. Tego dnia dzwoniła również do kolegi oskarżonego (...), o czym ten zeznał w czasie rozprawy. Świadek (...) nie

potwierdził jedynie faktu uderzenia pokrzywdzonej przez oskarżonego w (...) r., zeznając jednocześnie, że faktycznie doszło wtedy między nimi do awantury, a oskarżony w nerwach poderwał się do oskarżonej. Wskazał także, że nie był cały czas obok nich. Taka postawa zdaniem Sądu wynika jednakże z woli uniknięcia nadmiernego obciążania swojego własnego brata. Biorąc pod uwagę powyższe w ten sposób swoimi zeznaniami wskazani świadkowie wzmocnili wiarygodność zeznań pokrzywdzonej o incydentalnych, nagannych zachowaniach oskarżonego wypełniających znamiona czynów zabronionych, które wydarzyły się na przestrzeni trwania ich małżeństwa, a które pokrzywdzona wręcz enumeratywnie wyliczyła. Natomiast zeznania świadka (...) są wiarygodne z tego względu, że świadek ten jest funkcjonariuszem Policji, pełniącym zawód zaufania publicznego i jako osoba obca dla stron nie miał powodów zeznawać nieprawdę.

Sąd obdarzył wiarą także wszelkie dowody pozaposobowe, które zostały sporządzone lub przygotowane rzetelnie, przez uprawnione podmioty i nie były kwestionowane przez

		żadną ze stron w toku procesu.	
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
lp. 17-20 lp. 1-20	wyjaśnienia oskarżonego (...) zeznania świadków (...), A. N., (...) świadek (...)	W zakresie w jakim oskarżony wyjaśnił, że nie groził nigdy żonie, nie bił jej, a jedynie się przed nią bronił, jak i to, że pokrzywdzona go pomawia, a on sam alkohol spożywa rzadko nie mogą zasługiwać na wiarę. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie są w ocenie Sądu jedynie przyjętą przez niego linią obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej za swoje czyny. Znamienne jest to, że oskarżony przedstawił swoją żonę jako agresywną i napastliwą awanturniczkę, a siebie jako ofiarę pomówień wobec zdrady małżeńskiej żony, dopiero w toku postępowania sądowego. Wyjaśnienia te zasadniczo w dość sporej mierze różnią się od tych, które złożył bezpośrednio po zatrzymaniu do niniejszej sprawy. Dlatego jawią się one jako przemyślane, a wobec	

		<p>złożonych uprzednio, również niestabilne i odmiennie uzupełniające w ramach kształtującej się jego sytuacji procesowej po zamknięciu dochodzenia w sprawie. Ponadto są one sprzeczne z uznanymi za wiarygodne pozostałymi dowodami przeprowadzonymi w sprawie.</p> <p>W toku postępowania zostali przesłuchani także świadkowie (...), (...) i (...), jednakże świadkowie ci zeznali, że nie posiadają absolutnie żadnej wiedzy o pożyciu małżeńskim stron, stąd dowody te były nieistotne dla czynienia ustaleń faktycznych.</p> <p>W toku postępowania przesłuchano także ojca oskarżonego (...), jednakże skorzystał on z prawa do odmowy składania zeznań.</p>	
2. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	0.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	0.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	pkt I, ppkt f, g, h	(...)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Oskarżonemu zarzucono aktem oskarżenia, że w okresie od (...) roku w miejscowości (...), ul. (...), woj. (...), znęcał się psychicznie i fizycznie nad swoją żoną (...) w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu, a także po trzeźwemu, wszczywał awantury domowe podczas których wyzywał ją słowami powszechnie uznanymi za wulgarne, kopał, bił rękoma po całym ciele, głowie, szarpał za ubrania, niszczył mienie domowe, ograniczał i kontrolował wydatki, a w dniu (...) (...) roku trzymając metalową rurę w rękę groził pozbawieniem życia i zdrowia swojej żonie, przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, to jest czyn z art. 207 § 1 kk.</p> <p>W orzecznictwie przyjmuje się, iż ustawowe określenie „znęca się” z art. 207 § 1 kk oznacza działanie albo zaniechanie, polegające na umyślnym zadawaniu bólu</p>			

fizycznego lub dotkliwych
cierpień moralnych,
powtarzającym się w
czasie albo jednorazowym,
lecz intensywnym i
rozciągniętym w czasie
(uchwała Sądu
Najwyższego z dnia 9
czerwca 1976 roku, VI KZP
13/75). Dla zaistnienia
tego przestępstwa po
stronie sprawcy musi
zatem wystąpić
jednorodny zamiar
podejmowania
powtarzających się
zachowań zadających
cierpienia stronie
pokrzywdzonej. Ponadto
zachowania te muszą
prowadzić do powstania
przewagi sprawcy nad
ofiara, gdzie ofiara nie
jest w stanie się
przed sprawcą w sposób
obiektywny obronić czy też
doprowadzić do zerwania
stosunku zależności od
sprawcy.

Tymczasem zebrany w
sprawie materiał
dowodowy nie pozwolił na
przypisanie oskarżonemu
zachowań się
powtarzających czy
rozciągniętych w czasie,
ani też na przypisanie mu
nieprzemijającej przewagi
nad pokrzywdzoną (...).
W toku postępowania
ustalono bowiem, że
w czasie trwania
małżeństwa oskarżonego i
pokrzywdzonej dochodziło
między nimi do wielu
awantur. Ich przyczyną
były kwestie finansowe
oraz spożywanie przez
oskarżonego alkoholu.

Awantury te wszczynał zarówno oskarżony, jak i pokrzywdzona.

Wzajemnie sobie ubliżali, wzajemnie używali wobec siebie słów wulgarnych, prowokowali czy też przepychali się. Oskarżony nie miał więc żadnej, stałej przewagi nad pokrzywdzoną. W czasie trwania ich małżeństwa doszło jedynie do kilku incydentów, w których to przedmiotową przewagę oskarżony przejawiał, a które zapadły pokrzywdzonej w pamięć i incydenty te pokrzywdzona w toku swoich zeznań enumeratywnie wyliczyła ze wskazaniem dat ich zaistnienia. Było to raptem osiem zdarzeń, a przedzielone były często kilkumiesięcznym albo nawet kilkuletnim okresem względnie zgodnego i spokojnego pożycia małżeńskiego. Zdarzenia te nie mogły więc prowadzić, z przyczyn wskazanych wyżej, do uznania, że oskarżony swym zachowaniem wyczerpał znamiona występku z art. 207 § 1 kk, jednakże wciąż wypełniają one znamiona innych czynów zabronionych.

pkt I, ppkt f:

Sąd ustalił, że oskarżony w nieustalonym dniu maja bądź czerwca 2015 roku w czasie awantury szarpał

i odpychał pokrzywdzoną, co spowodowało zasinienia na jej piersiach i rękach, oraz zwyzywał ją słowami uznanymi za wulgarne i obelżywe. Czyn ten wyczerpał znamiona występku z art. 157 § 2 kk w zb. z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk. Wulgarne słowa, których bowiem użył oskarżony niewątpliwie mogły naruszyć poczucie godności pokrzywdzonej (art. 216 § 1 kk), zaś z doświadczenia życiowego wynika, że szarpanie ludzkiego ciała o odpowiedniej sile może spowodować siniaki na ciele, które to obrażenia goją się nie dłużej niż 7 dni, niezależnie od ich zintensyfikowania, a co w tym wypadku zgodnie z literą prawa stanowi spowodowanie lekkiego uszczerbku na zdrowiu (art. 157 § 2 kk). W ocenie Sądu oskarżony popełnił tenże czyn umyślnie w zamiarze bezpośrednim.

pkt I, ppkt g:

Ustalono również, że w nieustalonym dniu listopada (...) roku w czasie kolejnej kłótni oskarżony uderzył żonę ręką w tył głowy, kopnął, po czym wypchnął z pokoju. Takie zachowanie wypełnia znamiona występu naruszenia nietykalności cielesnej z art. 217 § 1 kk, albowiem stanowiło to ze strony oskarżonego wejście z pokrzywdzoną

w kontakt fizyczny przy użyciu siły i niezgodny z przyjętymi normami społecznymi, a zatem niewątpliwie niepożądany przez pokrzywdzoną. Czynu tego oskarżony dokonał umyślnie w zamiarze bezpośrednim.

pkt I, ppkt h:

Zebrany materiał dowodowy pozwolił też dowieść, że w dniu (...) (...) roku oskarżony groził (...) pozbawieniem życia, która to groźba wzbudziła u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona, wyzywając ją przy tym słowami uznanymi za obelżywe, co wypełnia znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 kk w zb. z art. 216 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, a czynu tego dopuścił się umyślnie w zamiarze bezpośrednim. Użyty w art. 190 § 1 kk zwrot „jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona, oznacza, że pokrzywdzony musi traktować groźbę poważnie i uważać jej spełnienie za realne. Pokrzywdzona taką obawę wyraziła. Zdaniem Sądu jej wyrażenie jest natomiast obiektywnie uzasadnione. Pokrzywdzona bowiem zeznała, że w czasie trwania ich małżeństwa oskarżony wypowiadał wobec niej różne groźby, ale nigdy się ich nie

przestraszyła, miała je za puste słowa i nie sobie z nich nie robiła. Zdarzenie z dnia (...) (...) roku było jednak inne niż do tej pory. Pokrzywdzona dwa dni wcześniej zdążyła oznajmić oskarżonemu, że chce się z nim rozwieść, po czym spędziła noc poza domem. Oskarżony podejrzewał ją wówczas o zdradę małżeńską. Gdy wróciła do domu oskarżony czekał na nią z metalową rurą w ręku i wykrzykiwał wobec niej groźby, zbliżając się do niej i dążąc do kontaktu fizycznego. Pokrzywdzona przed nim uciekała, zamknęła się, a oskarżony usiłował wyważyć drzwi trzymaną przez siebie rurą. Takie zachowanie oskarżonego zmotywowało pokrzywdzoną nie tylko do wykonania telefonu do jego brata, ale też na Policję z prośbą o interwencję. Była to jak wynika z notatek urzędowych pierwsza interwencja policyjna w ich rodzinie, co tylko oznacza, że zdarzenie to musiało wyrzucić na pokrzywdzonej silne wrażenie, a groźba oskarżonego wywarła w jej psychice po raz pierwszy piętno w postaci uzasadnionej obawy jej spełnienia.

#

0.1.Warunkowe
umorzenie postępowania

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	o.1.Umorzenie postępowania	pkt I, ppkt a, b, c, d, e	(…)
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
<p>pkt I, ppkt a:</p> <p>Sąd ustalił także, że w bliżej nieustalonym okresie czasu od (...) (...) roku oskarżony dokonał zniszczenia mienia w postaci lodówki oraz wybicia szyb w oknach domu. Biorąc pod uwagę nawet na tamten czas ceny rynkowe przeciętnej lodówki można śmiało stwierdzić, że szkodą jaką swoim działaniem uczynił przekraczała wartość 501 złotych. Jako, że uczynił to w stanie nietrzeźwości, po awanturze, w nerwach na żonę, dokonał tego czynu umyślnie.</p> <p>W ten sposób jego zachowanie z tego czasu wypełniło znamiona przestępstwa z art. 288 § 1 kk.</p> <p>pkt I, ppkt b, c:</p> <p>w bliżej nieustalonym dniu (...) roku podczas rozciągniętej w czasie</p>			

awantury domowej
dwukrotnie oskarżony
uderzył pokrzywdzoną.
Najpierw oskarżony
uderzył ją ręką w głowę, aż
się przewróciła. Następnie
po dłuższej chwili, gdy
awantura przeszła z
podwórza do domu,
uderzał ją rękami po
całym ciele, jednocześnie
jej ubliżając. Jako, że
pierwsze uderzenie nie
spowodowało
u pokrzywdzonej żadnych
obrażeń, oskarżony swoim
zachowaniem wyczerpał
znamiona czynu
z art. 217 § 1 kk
(ppkt b). Drugie zdarzenie
również nie przyniosło
skutku w postaci obrażeń
i stanowi jedynie
naruszenie nietykalności
cielesnej. Jako, że
oskarżony przy drugim
zdarzeniu jednocześnie
ubliżał pokrzywdzonej,
zachowanie przejawione
przez niego w domu
wypełniało znamiona
drugiego czynu, tym razem
z art. 217 § 1 kk w zb. z art.
216 § 1 kk w zw. z art. 11 §
2 kk (ppkt c).

pkt I, ppkt d, e:

w dniu (...) roku natomiast
oskarżony po raz kolejny
naruszył nietykalność
cielesną swojej żony
szarpiąc ją za bluzkę w
reakcji na to, że ta rozbiła
mu butelki z alkoholem,
co wyczerpuje znamiona
z art. 217 § 1 kk
(ppkt d). Kilka godzin
później oskarżony groził
pokrzywdzonej, ubliżając

jej słowami obelżywymi. Jako, że pokrzywdzona wprost zeznała, że nie bała się tych gróźb, oskarżony swoim późniejszym zachowaniem wyczerpał jedynie znamiona występku z art. 216 § 1 kk (ppkt e).

umorzenie:

Jednakże co do czynów opisanych w ppkt a, b, c, d oraz e Sąd był zobligowany do umorzenia postępowania w ich zakresie na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kpk wobec przedawnienia karalności tychże czynów. W myśl art. 101 § 1 pkt 3 kk karalność przestępstwa ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło lat 10 – gdy czyn ten stanowi występki zagrożony karą pozbawienia wolności przekraczającą 3 lata. Zatem występki z art. 288 § 1 kk w niniejszym wypadku (ppkt a) przedawniały się z upływem 22 września 2014 roku. Natomiast w myśl art. 101 § 2 kk karalność przestępstwa ścigane z oskarżenia prywatnego ustaje z upływem roku od czasu, gdy pokrzywdzony dowiedział się o osobie sprawcy przestępstwa, nie później jednak niż z upływem 3 lat od czasu jego popełnienia. Czyny z art. 216 § 1 kk i z art. 217 § 1 kk są czynami prywatnoskargowymi.

Pokrzywdzona zeznała

sprawcę, którym był jej mąż. Zatem czyny te kolejno przedawniały się w październiku 2008 roku (ppkt b oraz c) i w dniu 1 stycznia 2016 roku (ppkt d oraz e). Oczywiście zgodnie z art. 102 kk jeżeli w okresie przedawnienia wszczęto postępowanie (w tym przygotowawcze) przedawnienie karalności przestępstw publicznoskargowych przedłuża się o kolejne 10 lat, zaś prywatnoskargowych o kolejne 5 lat, jednak w niniejszym wypadku taka sytuacja nie miała miejsca. Dochodzenie przeciwko (...) zostało bowiem wszczęte dopiero w dniu 30 grudnia (...) r. (postanowienie o wszczęciu dochodzenia, k. 19). Dlatego też sąd postępowanie w sprawie tych czynów umorzył.

0.1.#	0.1.Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
3. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
(...)	pkt I, ppkt f, g, h pkt II	f/, g/, h/ f/, g/, h/	<p>Stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonego jest znaczny, bowiem: oskarżony popełnił te czyny umyślnie w zamiarze bezpośrednim i wobec osoby dla niego najbliższej, to jest żony. Czynów tych dokonywał przeważnie w stanie nietrzeźwości, przejawiając przede wszystkim problem ze zbyt częstym spożywaniem alkoholu, jak i problem z kontrolowaniem swoich emocji po jego spożyciu. Oskarżony dokonując tych czynów chciał ewidentnie dokuczyć żonie i ewentualnie się na niej zemścić, oskarżony w końcu podejrzewał żonę w ostatnim okresie o zdradę małżeńską. Okolicznością łagodzącą wobec oskarżonego jest fakt jego niekaralności, co ma jednak istotne znaczenie. Dlatego Sąd uznał, że odpowiednimi dla oskarżonego karami będą kary wolnościowe, kolejno: kara 4 miesięcy ograniczenia wolności polegająca na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin (ppkt f), kara 2 miesięcy ograniczenia wolności polegająca na obowiązku wykonywania</p>

nieodpłatnej,
kontrolowanej pracy na
cele społeczne w
wymiarze 20 godzin
(ppkt g) oraz kara
4 miesięcy ograniczenia
wolności polegająca na
obowiązku wykonywania
nieodpłatnej,
kontrolowanej pracy na
cele społeczne w wymiarze
20 godzin (ppkt h).

Biorąc pod uwagę,
że powyżej opisane
przestępstwa pozostają
ze sobą w zbiegu
umożliwiającym
połączenie wymierzonych
oskarżonemu kar w karę
łącną, sąd orzekł wobec
oskarżonego karę łączną w
wymiarze
6 miesięcy ograniczenia
wolności polegającą na
obowiązku wykonywania
nieodpłatnej,
kontrolowanej pracy na
cele społeczne
w wymiarze 20 godzin.
Sąd miał na uwadze fakt
bliskości przedmiotowo-
podmiotowej tych czynów,
a także zasadniczo
zbieżność czasową w
ich popełnieniu. Sąd
mógł wymierzyć karę
łączną w granicach od
4 miesięcy ograniczenia
wolności do 10 miesięcy
ograniczenia wolności.
W niniejszym wypadku
zastosował zasadę
asperacji. Tak wymierzoną
karę łączną nie można
uznać za nazbyt surową,
a będzie ona odpowiednia,
aby zmusić oskarżonego
do odpowiedniej refleksji.

4. Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
(...)	pkt III	f/, g/,h/	Na poczet orzeczonej kary łącznej Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania w sprawie od dnia 29 grudnia (...) r., godz. 17:30 do dnia 31 grudnia (...) r., godz. 13:30, który to okres wynika z protokołu zatrzymania oraz protokołu przesłuchania oskarżonego w charakterze podejrzanego.
6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
pkt IV	Biorąc pod uwagę, że oskarżony przed sprawą prowadził warsztat samochodowy i dobrze prosperował, aktualnie ma takie możliwości oraz pracuje na stałe na pół etatu, Sąd postanowił go obciążyć kosztami sądowymi w całości, zwłaszcza że kwota kosztów jest niska i z całą pewnością oskarżony będzie miał możliwość ich poniesienia, jeśli nie jednorazowo, to w ratach.	
8. PODPIS		